

Pred italijanskim napadom na Egipt

Italijanske čete so začele vdirati v angleško Samalijo dne 4. avgusta

London, 7. avg. o. Renter. Sem kaj so prispele iz Aleksandrije novice, da so Italijani v zadnjih dneh zbrali številne najmodernejše oborožene čete na meji med Libijo in Egiptom. Pričakovati je, da bodo italijanske čete vsak hip vdrlje v Egipt in napadle angleške čete, ki so številno šibkejše. Angleške čete so v Egiptu in v vsej severni Afriki sicer maloštevilnejše, pač pa so bolj izurjene in pripravnije oborožene kakor pa italijanske čete, ki niso za ofenzive na ozemlju, ki je preveč odprto.

Vendar pa se iz italijanskih priprav lahko vidi, da smatrajo Italijani napad na Egipt za glavno točko vsega svojega vojnega načrta v Afriki. To se pa lahko razume zaradi tega, ker je Egipt silno bogat in ker je njegov zemljepisni položaj izredno važen. Če bi italijanske čete zasledile Egipt, tedaj bi Italija zavladala nad vso severovzhodno Afriko in bi tudi imela odprto pot proti Indiji.

To je izredno bogato plačilo, ki si ga napoveduje Italija za to, da bo žrtvovala pri napadu na Egipt pol milijona italijanskih vojakov in pa stotisoče domačinov iz Libije in Eritreje. Italija je do sedaj dobro oborožila in izurila nad 150.000 Askarov iz Eritreje. Abesinije in italijanske Somalije. Te čete bodo v svojem napadu na angleške oddelke igrale zelo veliko vlogo. Trenutno je račun za italijanski napad na Egipt precej ugoden.

Kairo, 7. avg. o. Uradno poročilo angleškega poveljstva pravi, da so italijanske čete začele prodirati v angleško Somalijo dne 4. avgusta. Angleško poveljstvo meni, da je bil s tem zaključen prvi del borbe v zahodnih pustinjah. V vsem tem času je angleško poveljstvo vrglo v borbo le malo oddelkov, malo tankov in zelo malo topov. Ob vsej libijski meji so bili do sedaj italijanski oddelki v ogromni številni premoči.

Odkar je Italija napovedala vojno, je po angleških poročilih na afriškem bojišču utrpela naslednje izgube: 818 jetnikov, med njimi en general, 16 topov, 15 tankov, 65 motornih vozil, več sto pa jih je moralo biti pobitih in ranjenih.

London, 7. avg. o. Poročila iz italijanskih virov pravijo, da libijske čete prodirajo v Egipt in gode pred seboj angleške oddelke. Italijansko vrhovno poveljstvo omenja, da so italijanski prednji oddelki prekorčili mejo, pred napadom pa je

italijansko letalstvo več dni pripravljalo vdor italijanskih čet. Italijanska letala so metala bombe zlasti ob egiptskem obrežju in okoli Aleksandrije. Prav tako so italijanski bombniki napadli angleške postojanke v Sudanu, v angleški Somaliji in v Keniji. Poročila z bojišča pravijo, da so italijanska letala zmetala dnevno nad 1500 kg eksploziva na angleške postojanke.

London, 7. avg. m. »Transcontinental Press«: Uradno poročajo, da so italijanske čete včeraj vdrlje od treh strani v angleško Somalijo.

Odnosaji med Anglijo in Egiptom so se poslabšali

Carigrad, 7. avg. m. Turški politični in diplomatski krogi posvečajo veliko pozornost nadalje večji napetosti odnosajev med Anglijo in Egiptom. Odnosi med Egiptom in Anglijo so se

poslabšali po sklepu egiptске vlade, da se odpusti velik del egiptске vojske domov in da Egipt uvede določeno samostojnost glede svoje vojske politike. Vzporedno s tem sklepom se po vsem Egiptu opaža protiangleško razpoloženje. Med uradnistvom se povsod organizira pasiven odpor proti Angliji. Angleške oblasti so zaprle egiptsko-palestinsko mejo tako, da je promet docela onemogočen, ker se tudi v Palestini opaža podobno protiangleško gibanje. Angleška vlada je v Kairu posredovala, toda kakor vse kaže brez uspeha, kajti angleške oblasti same ne ovirajo protiangleškega gibanja v državi.

Dosedanje italijanske izgube na morju

Rim, 7. avgusta: o. V Rimu izjavljajo, da znašajo dosedanje italijanske izgube na morju naslednje: sedem podmornic, tri rušilce, eno križarko, eno prevozno ladjo za čete in en iskalce min.

Španija napove vojno Angliji

Vse španske ladje morajo takoj domov ali v nevtralna pristanišča

Newyork, 7. avgusta. m. Radio Boston poroča: Špansko mornariško ministrstvo je naročilo vsem španskim ladjam, ki se nude na odprtem morju, da morajo takoj odpluti v najbližja nevtralna pristanišča. Ladjam v domačih pristaniščih je pa bilo naročeno, da morajo do nadaljnjih navodil ostati v tistih pristaniščih, kjer so zdaj.

Z ozirom na to povelje italijansko časopisje napoveduje, da bo Španija v najkrajšem času napovedala vojno Veliki Britaniji. Špansko časopisje pa o tem vprašanju zazdaj še molči, ter tudi v krogih, ki so blizu vladi,

dozdaj še ni bilo mogoče dobiti kakšnih podrobnih obvestil o tem.

Pred važnimi dogodki v Turčiji

Carigrad, 7. avg. Stefani. Odhod predsednika republike, ki je nenadno prekinil svoj letni odmor v bližini Carigrada v Ankaru, kakor tudi povratek z istim predsedniškim vlakom generalnega tajnika zunanjega ministrstva in drugih ministrov, ki so bili v Carigradu, je izževal v časnikarskih in političnih krogih živahne komentarje. V zvezi s tem, da so se v Ankaru vrtili tudi nekateri inozemski diplomati, ki so bivali v Carigradu, bi se lahko sklepalo, da bo kmalu prišlo do važnih političnih dogodkov.

Francosko vrhovno sodišče bo sodilo v lyonskem gledališču

Bern, 7. avg. DNB. Po vesteh iz Vichyja bo pravosodni minister Albertini govoril pri otvoritvi zasedanja francoskega vrhovnega sodišča. V svojem govoru bo Albertini iznesel cilje tega sodišča namreč, da sodišče ne bo sodilo samo odgovorne osebnosti za vojno, ampak da bo to ustanova, ki bo delala na tem, da se spoštujejo in izvršujejo najvišji državni interesi. Prva seja tega sodišča bo verjetno v začetku septembra. Kakor je znano, bo sodišče zasedalo v Lyonu, kjer se že vrše priprave v tamkajšnjem gledališču, kamor bodo sodišče zmeslili.

Nemščina je uradni jezik v Luksemburgu

Luxemburg, 7. avgusta. m. United Press: Nemški komisar v Luksemburgu je včeraj izdal odlok, po katerem se bo v vovodstvu Luksemburgu »v skladu z nemškim značajem te pokrajine« uvedel nemški jezik kot uradni jezik. Nekateri krogi ta odlok smatrajo kot prvi korak za priključitev Luksemburga nemškemu rajhu. V smislu odloka nemškega komisarja se mora odslej po vseh uradih in tudi na sodiščih uporabljati nemški jezik. V Luksemburgu bodo prav tako smeli izhajati samo nemški časopisi. Tudi ulice bodo odslej imele le nemška imena. Prav tako pa morajo nositi tudi vse trgovine in druga podjetja napise samo v nemščini. V prestolnico Luksemburga so včeraj prispeli tudi oddelki nemške policije.

Pogajanja za konkordat med Vatikanom in Nemčijo

Razgovori za novi konkordat so se začeli že pred dvema letoma, ko je bila Avstrija priključena Nemčiji

Vatikan, 7. avgusta. m. United Press: Od pristojnih vatikanskih krogov se je slišati zvedelo, da pogajanja med Sv. Stolico in Nemčijo za sklenitev konkordata ugodno potekajo. Dopolniti United Pressa so isti krogi sporočili, da je sv. oče Pij XII. s sodelovanjem vatikanskega državnega tajnika Maglione-a osebno prevzel pobudo za sklenitev konkordata z Nemčijo in je to nalogo zaupal v Berlinu papeškemu nunciju Colliju, ki je našt za konkordat že izročil na nemških pristojnih mestih v Berlinu. Pogajanja za novi konkordat trajajo že skoraj dve leti.

Zdaj nemška vlada preučuje poročilo sv. očet, ter je pričakovati, da bo nemška vlada od svoje strani izdelala načrt, ki bo vseboval protipredloge. Nemski osnutek bo potem papeški nuncij Collj poslat sv. Stolici.

V vatikanskih krogih so poročevalcu United Pressa tudi povedali, da se načrt sv. Stolice nanaša na štiri glavne točke, ki so naslednje:

Prva točka se nanaša na vprašanje apostolskih nunciatur v Haagu in Bruslju po odpoklicu nuncijev Pavla Globe-a in Clementa Micharsea na zahtevo nemških oblasti;

druga točka govori o položaju katoličanov v Nemčiji;

tretja se nanaša na položaj katoličanov v bivši Avstriji in na Češkoslovaškem. Vatikanski krogi zatrjujejo, da je še vedno mnogo težav za rešitev teh vprašanj, to pa predvsem zaradi tega, ker sedanja vojna še traja. Kar se tiče

položaja katoličanov na Poljskem, je sv. Stalien pripravljena na vprašanje preučiti in rešiti po vojni, ko bo Poljska dobila svojo končno veljavno obliko.

Četrta točka načrta za konkordat med Nemčijo in Sv. Stolico pa vsebuje vprašanje vatikanskega državljanstva za vse apostolske zastopnike in vse osebe vatikanskih nunciatur, ki dozdaj niso bili vatikanski državljani. Dozdaj je samo Italija sprejela najnovejše sklepe Vatikanu, da morajo biti vsi člani apostolskih nunciatur v tujini vatikanski državljani.

Huda nesreča v Trstu

Trst, 7. avg. AA. Stefani: V neki livarni v Trstu se je zgodila huda nesreča. Zaradi napake, ki je nastala zaradi varnostnega ventila peči, je tekoča kovinska masa obšla šest delavcev, ki so pozneje vsled dobljenih poškodb v bolnišnici vsi umrli.

Nova francoska poročevalska agencija

London, 7. avgusta. o. Sliši se bilo uradno objavljeno, da se je londonska podružnica L'Avana preuredila. Odslej bo ta podružnica nastopala kot samostojna agencija v službi generala De Gaullea. Njeno ime bo »LEF«, kar pomeni začetne črke francoskega republikanskega naziva: Liberté, Egalité, Fraternité.

Vesti 7. avgusta

Romunski časopisi objavljajo obširne članke o Transilvaniji in o njeni usodi. Vodilni erdeljski politik in bivši minister Valerio je napisal članek, v katerem pravi, da Transilvanija ne bo storila nič neprevidega. Prebivalci Transilvanije so za pravičen mir med Romuni in Madžari, toda noben Romun ne sme biti izroččen pod oblast druge države.

Japonske oblasti so v Tokiu zaprle zopet nekaj Angležev, ki jih dolže, da so vohunili. Japonski listi pišejo zelo ostro proti Angliji in pravijo, da mora med Anglijo in Japonsko odločiti orožje.

Padalce je začelo uporabljati tudi japonsko letalsko poveljstvo. Prvi padalci so se pojavili v okolici Hongkonga.

Vlak municije in streliva je eksplodiral na kolodvoru v Marseillu. Oblasti niso hotele objaviti nobenih pojasnil o tej nesreči, pač pa se je izvedelo, da je bilo pri tem ubitih 15 do 20 oseb.

Sloviti italijanski častnik Signoretti je imel v Torinu govor, v katerem je izjavil, da bo nova Evropa imela samo dve velosili in sicer Italijo in Nemčijo. Anglija je izključena iz Evrope, Francija pa bo ponižana na državo postranskega pomena. Italija mora biti naslednica vseh angleških posestev v Afriki, ki meje z italijanskimi kolonijami. Mali in srednji narodi lahko žive samo pod okriljem enega ali drugega imperija.

Oddelki nemške policije so včeraj slovesno vkorakali v cirkušeno luksemburško prestolnico. Načelnik nemške uprave je imel ob tej priliki govor, v katerem je poudaril nemški značaj luksemburškega prebivalstva in luksemburške zemlje.

Svicaški listi objavljajo novico, da so nemška letala v Dakarju, ki je v francoski Senegaliji. Tako bo Nemčija v vojni proti Angliji uporabila tudi ozemlje francoskih kolonij. Pogodba o premirju Nemčiji to tudi dovoljuje.

Londonski kolodvorji nimajo več steklenih streh. Vse strehe so prekrili s klobučevino in so tako kolodvorji tudi podnevi razsvetljeni z električno lučjo.

Angleške oblasti so ukazale, da mora Anglija zelo štediti z živežem. Razsipnost z živežem je strogo prepovedana in je za te prestopke predvidena tudi zaporna kazen do treh mesecev.

Svicaška vlada je včeraj objavila prepoved udeleževanja vsem komunističnim, trockističnim, anarhističnim in masonskim organizacijam. Kršitev prepovedi bo kaznovana z zaporom do treh let.

Te dni bo iz Stockholma v vlaku potovalo v Pečengo 700 Amerikancev, ki žive v severnih evropskih državah. V Pečengi jih že čaka poseben ameriški parnik, ki jih bo prepeljal domov.

Gospodarska pogajanja med Turčijo in Romunijo se bodo te dni nadaljevala v Carigradu. Pogajanja so bila nedavno prekinjena v Bukarešti. Po določitih nove gospodarske pogodbe bo Romunija izvažala v Turčijo mnogo eurovin, od tam pa bo dobivala bombaž in volno.

Avstralski zunanji minister je v svojem govoru poudaril, da se je položaj v Pacifiku zelo poslabšal. Izjavil je, da zadnji Hitlerjev govor ni podal podlage za mirovna pogajanja.

Sporazum med Romunijo in Bolgarijo o Dobrudži bi naj bil podpisan v soboto, v Bukarešti pa ni nobenih znakov o tem, da bi se kmalu začela pogajanja med Romunijo in Madžarsko. Po odstopu Dobrudže bi naj sedanja Gicurtova vlada odstopila in Romunija bi naj dobila vlado narodne ednosti.

Voditelj indijskih nacionalistov Gandi je zopet poslal angleški vladi poziv, da naj vendarle podeli Indiji neodvisnost.

Angleške poročevalske agencije objavljajo novico, da je v Nemčiji umrl Julius Streicher, voditelj protizidovskega gibanja.

Nemška uradna poročila pravijo, da so nemške podmornice in nemška letala dosedaj potopila nad 5 milijonov ton sovražnih ladij.

Bivši ameriški veleposlanik v Bruslju je izjavil američkim častikarjem, da je belgijski kralj Leopold tri dni pred svojim sklepom o predaji obvestil zaveznike, kaj namestila storiti. Ameriški veleposlanik je dodal, da bo zgodovina popolnoma odobrila Leopoldovo postopanje, ko bodo objavljeni vsi podatki.

Madžarska si je zgradila veliko vojno industrijo. V tej vojni industriji dela sedaj nad 150.000 delavcev.

Angleško letalsko ministrstvo je objavilo seznam padlih letalcev. Seznam obsega 500 imen in je med njimi več slavnih angleških letalcev.

Razprava o francoski odgovornosti v Franciji

Rim, 7. avg. Stefani. Diplomatski urednik agencije Stefani piše: Francoska vlada je začela s preiskavo proti političnim in vojnim osebam, ki so odgovorne za vojno. Francoska vlada se istočasno trudi, da vprašanje odgovornosti vrže samo na gotove osebe. Z drugo besedo, Francija teži, da svetu predstavi, da ona kot taka ni odgovorna za vojno, ampak samo nekatere osebe. Jasno je, da ta proces ni popolnoma francoski, ampak je postal mednarodn. Francoski vladi ne gre v račun, da bo to tako, pa hoče končati vprašanje odgovornosti, da bi zmanjšala mero poraza in tako premamila svet o svoji krivdi.

Začetek pogajanj med Romunijo in Madžarsko

Budimpešta, 7. avg. Stefani. Opolномоčeni predstavnik romunske vlade pride jutri popoldne v Budimpešto. Merodajni krogi pričakujejo prihod Rossija s zadovoljstvom, ker se smatra, da Bukarešta s tem poudarja željo, da z Madžarsko uredi sporna vprašanja. V Budimpešti pričakujejo, da se bodo pogajanja končala hitro in v prijateljskem duhu.

Ameriki je najbolj nevarna Japonska

V sporazumu s Sovjetijo se Japonska bori proti Ameriki in Angliji

Washington, 7. avg. m. Ameriško časopisje z vidno nervoznostjo spremlja dogodke na Daljnem Vzhodu in ugotavlja, da se kriza v japonsko-angleških odnosajih ne more omejiti samo na ti dve državi, temveč da bo brezpogojno imela neposredne posledice tudi na zadržanje v Združenih ameriških državah. »Washington Post« med drugim piše o sedanjem položaju na Daljnem Vzhodu naslednje:

Ce za Združene ameriške države sploh obstoji kakšna vojna nevarnost, tedaj ta nevarnost gotovo prihaja od Daljnega Vzhoda, kjer je Japonska znova načela vprašanje nove razdelitve posestev na tem področju, ker smatra, da je zanjo sedanjí mednarodni položaj ugoden in da bo vprav zdaj mogla uresničiti prvi del svojih zahtev po novi ureditvi na Daljnem Vzhodu.

Tudi drugi ameriški časopisi odločno nastopajo proti Japonski zaradi njenih zahtev po odstopitvi vojaško važnih postojank v Indokini in zaradi prodiranja japonske mornarice v južno-kitajske vode, zaradi česar v Ameriki smatrajo, da je Japonska pripravljena tudi za ceno oboroženega spopada izvajati svojo dosedanje zunanjo politiko.

»Newyork Times« v zvezi s tem piše, da ni mogoče misliti na to, da bi Japonska sprejela končne sklepe brez poprejšnjega sporazuma s Sovjetsko Rusijo, ki ji bi stala ob strani. To je glavni vzrok ameriško-japonske in angleško-japonske napetosti ter zdaj ne gre več samo za priključitev Kitajske, pač pa se spremembe nanašajo na ves Daljni Vzhod.

Washingtonski politični krogi zatrjujejo, da se je zadnje dni opazila diplomatska delavnost med Moskvo in Tokijem in da se nanaša izključno le na borbo proti angleškim in američkim postojankam. Na tej podlagi je prišlo do poslabšanja angleško-sovjetskih in do zboljšanja sovjetsko-japonskih odnosajev. V Washingtonu ne govore o ustanovitvi angleško-ameriške fronte proti tej akciji, toda poudarjajo skupno nevarnost za obe državi. V primeru, če bi Japonska storila kak odkrit korak proti skupnim interesom, je treba pričakovati ameriške intervencije v holandski Indiji.

Isti krogi tudi pravijo, da je dosežen tudi sovjetsko-japonski sporazum, po katerem ves čas japonske vojne na Kitajskem ne bo izveden noben ruski napad proti Japonski, kar pa ne pomeni, da se je Rusija tudi odgovadala podpiranju kitajske osrednje vlade. Ameriški časopisi napadajo Sovjetsko Rusijo ter o njej trdijo, da se dejansko bojuje proti Angliji, zdaj pa začenja boj tudi proti Združenim američkim državam. Časopisi zahtevajo, naj se odnosaji z Japonsko razčistijo ter da naj Amerika nastopi tudi z morebitnimi represalijami ali pa celo z oboroženo intervencijo, če Tokio ne bo ustavil sedanje svoje akcije.

Amerika se je pripravljena boriti za ohranitev dobrih odnosajev, moči in obstojnega reda na Daljnem Vzhodu. »Newyork Herald« je prav tako prepričan, da je med Sovjetsko Rusijo in Japonsko na pobudo Nemčije prišlo do sporazuma, po katerem Rusija res podpira Japonsko v boju proti Angliji in Združenim državam v Aziji. Zaradi tega so se pospešila tudi

Slovenski Rdeči križ svoj visoki predsednici

Ljubljana, 7. avgusta.

Prav tja v leto 1879, ko je bilo v Ljubljani ustanovljeno »Deželno pomožno društvo za Kranjsko v pomoč ranjenim in bolnikom«, sega delovanje Rdečega križa v Sloveniji. Leta 1902. je bilo nato spremenjeno v »Deželno gospodno pomožno društvo Rdečega križa za Kranjsko«. Ta organizacija je delovala kot podružnica avstrijskega Rdečega križa na Dunaju. Zlasti veliko požrtovalnost, delavnost in vsestransko pripravljenost je pokazala leta 1895, ko je Ljubljano obiskal katastrofalni potres. Pa tudi med svetovno vojno je opravila ogromno, prav gotovo neprecenljivo delo, ko je vzdrževala veliko število bolnišnic za ranjene in bolne vojake po vsej Sloveniji.

Ko je potem leta 1918. prišel prevrat, se je organizacija spremenila v »Slovenski Rdeči križ«, kateri je zbral ter skrbno uredil sanitetni material na vsem svojem področju predvsem v velikih skladišču na Ljubljanskem polju, kjer je še danes najvišja večina tega sanitetnega materiala. Prav posebno pa se je »Slovenski Rdeči križ« izkazal v tistih težkih časih in razmerah, ko so se od vseh strani sveta vračali na svoje domove slovenski ujetniki iz svetovne vojne. Ni manjše niso njegove nastave za delstvo, da se je s takim pridom in tako naglo na odlični način razvila po vsej Sloveniji današnja organizacija Rdečega križa.

Leta 1924. pa se je dotedanja organizacija Rdečega križa v Sloveniji združila z vsedravnno organizacijo Rdečega križa. V Ljubljani je bil ustanovljen »Oblastni odbor društva Rdečega križa v Ljubljani«. Temu odboru je že od začetka predsedoval sedanji drugi podpredsednik Glavnega odbora Rdečega križa, dr. Viljem Krejči. Pod njegovim predsedovanjem je Rdeči križ v Sloveniji z uspehom izpopolnjeval in širil organizacijo, izobraževal pomožno osebje, pomagal hudo prizadetemu ljudstvu ob raznih elementarnih neizgledih, prav posebno leta 1926. in 1927., ko so Slovenijo obiskale velike povodnje, skrbel za čim lepši razvoj in napredek Podmladka po vsej Sloveniji ter opravljal še mnogo drugih vse slovenski javnosti koristnih del.

Zakon iz leta 1923. je društvo spremenil po svojih določilih. Nov razmah je prinesel Rdečemu križu v Sloveniji. Tako močno se je poglabila in razširila organizacija, da so v treh četrtinah občin v Sloveniji danes odbori, odnosno poverjenstva Rdečega križa. Število članstva je od 5502 naraslo na 15.299. Vedno agilnejši in vedno uspešnejši je postajal Podmladek. V posebnih pogostih samarijanskih in bolničarskih tečajih — vseh je bilo doslej 176 — je bilo poskrbljeno za čim boljše izobrazbo pomožnega sanitetnega osebja. Z uspehom je tedaj opravilo 5027 samarijanskih in samarijank, odnosno bolničarjev in bolničark.

Že lani, še bolj pa letos so se organizacije Rdečega križa v Sloveniji zlasti skrbno pripravljale za vojne naloge Rdečega križa. Zbirale so in nabavljale sanitetni material ter pridno vzgajale pomožno osebje. Neizodostna denarna sredstva pa so bila kriva, da marsikakšnega lepega in nadvse koristnega načrta žal ni bilo mogoče uresničiti.

Leta 1927. je bil priključen v življenje poseben pododbor Rdečega križa za delo v Ljubljani. Ta pododbor je sestavljen del banovinskega odbora. Prav posebno se je trudil za nabiranje članstva ter za propagandno misel Rdečega križa. Od leta 1927. pa do leta 1939. je število njegovega članstva naraslo od 241 kar na 3780. Kolikor je le mogel, je pomagal ob elementarnih neizgledih ter nesrečah, ki so zadevale ljudstvo, skrbel je za dobro in temeljito vzgojo Podmladka ter se vestno brigal za izobrazbo pomožnega osebja. Vsega skupaj je priredil 13 samarijanskih in 14 bolničarskih tečajev. Te tečaje je z uspehom opravilo 1042 samarijanskih in samarijank, odnosno bolničarjev in bolničark. Vsi ljubljanski krogi so se strinili v njegovih vrstah. Pri zadnji nabirani akciji je pomagalo več kakor šeststo njegovih sodelavcev in sodelavk.

Ena reč pa močno ovira uspešni razvoj banovinskega odbora Rdečega križa v Ljubljani ter tudi njegovega pododpora: dejstvo, da so prostori, v katerih posluje, neizodostni in ne odgovarjajo potrebam. Zaradi njih je onemogočen nadaljnji, še lepši razmah organizacije. Brez dvoma je najvažnejša naloga za bližnjo bodočnost zidava lastnega »Doma Rdečega križa« v Ljubljani.

V naslednjem prinašamo nekaj statistike o razvoju organizacije.

Konec leta 1933. je imel Rdeči križ v Sloveniji 56 občinskih odborov, letos julija pa 148. Leta 1933. je imel 13 občinskih poverjenstev, letos pa 143. Isto leto organizacij skupaj 93, letos 310. Leta 1933. je bilo v Sloveniji še 292 neorganiziranih občin, letos julija meseca pa samo še 98. Leta 1932. je imel 57 višjih, 3036 rednih in 2409 podpornih članov: vsega članstva tedaj 5502. Leta 1939. pa 60 višjih, 5947 rednih in 9292 podpornih članov: vsega skupaj 15.299 članov. V letu 1933. in vsa leta pred njim je Rdeči križ v Sloveniji priredil vsega skupaj 42 samarijanskih osnovnih tečajev in 5 samarijanskih. Letos pa je bilo samo do 31. julija izvedenih 26 samarijanskih osnovnih tečajev ter 20 bolničarskih tečajev. Doslej je Rdeči križ priredil vsega skupaj 176 tečajev, od tega 113 samarijanskih osnovnih tečajev, 13 samarijanskih višjih tečajev ter 50 bolničarskih tečajev. V vsem času do leta 1933. je diplomiralo 1320 članov pomožnega osebja, v letu 1940. pa samo do 31. julija kar 1162, od tega 540 samarijank, 152 samarijanov, 122 bolničarjev in 348 bolničark. Vsega skupaj je doslej diplomiralo 5027 članov pomožnega osebja, od tega 1493 samarijanov, 2094 samarijank, 503 bolničarjev in 348 bolničark. Podobno lep razvoj je pokazal naraščaj Rdečega križa od leta 1932. pa do letos. Leta 1932. je bilo včlanjenih 301 288, letos 403, naraščaj je bilo tedaj 25.179, letos 28.207, higienski tečaji 3, letos 16, šolskih kuhinj 32, letos 62, na hrani je bilo tedaj 1818 otrok, letos pa 3450.

V sami Ljubljani je bilo leta 1928. skupaj 241 članov, letos pa 3780. Samarijanski tečaj je leta 1928. opravilo 80 članov, leta 1935 prav toliko. Skupaj je do tega roka opravilo samarijanski tečaj 470 članov. Leta 1936. je bolničarski tečaj opravilo 89 članov, letos samo do 31. julija 81 članov. Skupaj je od leta 1936. naprej opravilo bolničarski tečaj 572 ljudi, od tega 116 moških in 456 žensk. Leta 1928. je podporni akcija dala za počitniške kolonije 500 din, lani je dala 1000 dinarjev; leta 1928. je dala podpore ob elementarnih neizgledih in osebne podpore v višini 3181 din, lani pa 27.850 din. Skupaj je leta 1928. izdala organizacija v Ljubljani 3681 din podpore, lani 28.850 din. Bili pa so že dobri časi, ko je bila, kakor n. pr. leta 1932., organizacija v stanu izdati podporo za počitniške kolonije v višini 80 tisoč dinarjev, podporo ob elementarnih neizgledih in osebni podpori pa v višini 171.595 din, tako da je v letu 1932. organizacija izdala podporo za 201.595 din. Ugodna so bila tudi leta 1929., 1930., 1931. in 1938., ko je organizacija izdala podporo za 37.000, 38.864, 59.219 in 174.879 din. Vsega skupaj je organizacija doslej izdala za 609.198 dinarjev podporo (od leta 1928. naprej), od tega 99.364 din za počitniške kolonije ter lepo vsoto 569.774 din ob elementarnih neizgledih ter raznim pomoči potrebnim ljudem.

Vse to gradivo je zbrano v knjižnici spomenice, ki jo bo organizacija izročila Nj. Vis. knežljivi Olgi, visoki predsednici Rdečega križa ob njenem obisku v Ljubljani. Ta spomenica, ki jo je imenitno opremil inž. arh. Vinko Glanz, ima v uvodu posvetilo, v katerem naš banovinski odbor Rdečega križa visoki predsednici celotne organizacije v Jugoslaviji zagotavlja, da bo rade volje zastavil vse sile za izvedbo posebnih nalog, ki jih nam nalaga zemljepisni položaj naše ožje domovine Slovenije.

Vse to gradivo je zbrano v knjižnici spomenice, ki jo bo organizacija izročila Nj. Vis. knežljivi Olgi, visoki predsednici Rdečega križa ob njenem obisku v Ljubljani. Ta spomenica, ki jo je imenitno opremil inž. arh. Vinko Glanz, ima v uvodu posvetilo, v katerem naš banovinski odbor Rdečega križa visoki predsednici celotne organizacije v Jugoslaviji zagotavlja, da bo rade volje zastavil vse sile za izvedbo posebnih nalog, ki jih nam nalaga zemljepisni položaj naše ožje domovine Slovenije.

Vse to gradivo je zbrano v knjižnici spomenice, ki jo bo organizacija izročila Nj. Vis. knežljivi Olgi, visoki predsednici Rdečega križa ob njenem obisku v Ljubljani. Ta spomenica, ki jo je imenitno opremil inž. arh. Vinko Glanz, ima v uvodu posvetilo, v katerem naš banovinski odbor Rdečega križa visoki predsednici celotne organizacije v Jugoslaviji zagotavlja, da bo rade volje zastavil vse sile za izvedbo posebnih nalog, ki jih nam nalaga zemljepisni položaj naše ožje domovine Slovenije.

Vse to gradivo je zbrano v knjižnici spomenice, ki jo bo organizacija izročila Nj. Vis. knežljivi Olgi, visoki predsednici Rdečega križa ob njenem obisku v Ljubljani. Ta spomenica, ki jo je imenitno opremil inž. arh. Vinko Glanz, ima v uvodu posvetilo, v katerem naš banovinski odbor Rdečega križa visoki predsednici celotne organizacije v Jugoslaviji zagotavlja, da bo rade volje zastavil vse sile za izvedbo posebnih nalog, ki jih nam nalaga zemljepisni položaj naše ožje domovine Slovenije.

V št. Vidu nad Ljubljano zaseda škofijska sinoda

Ljubljana, 7. avg.

V št. Vidu nad Ljubljano od 5. avgusta naprej zaseda škofijska sinoda, prva po 16. letih.

Pod nadškofom Jegličem je doživela ljubljanska škofija tri oziroma prav za prav štiri škofijske sinode. Prva je bila leta 1903, druga leta 1908, tretja pa je bila sklicana za vrgost leta 1914. Ta sinoda pa se ni mogla sestati, ker jo je preprečil izbruh svetovne vojne. Ker je bila že vsa tvarina pripravljena, jo je nadškof dr. Jeglič objavil v posebni knjigi »Pastoralna instrukcija«. Tretja (oziroma četrta) sinoda pa je bila l. 1924.

Udeleženci sinode so prispeli v št. Vid v ponedeljek popoldne, kjer je bil ob 6 zvečer slovesni začetek z »Veni sancte spiritus«. Za začetek sinode je imel nato prevz. škof gosp. dr. G. Rožman daljši govor. Vseh udeležencev sinode je 85.

V torek zjutraj je ob asistenci stolnega kaplitja daroval slovesno pontifikalno sv. mašo škof dr. Gregorij Rožman. Ob devetih popoldne in ob štirih popoldne sta bili prvi seji sinode, na katerih sta poročala prva dva referenta. Ob istem času bodo seje tudi v naslednjih dneh sinode do četrta zvečer, ko bo sinoda končana.

Pri pravi podopisni seji so bile sprejete tri vdanostne brzojavke: Svetemu očetu, Nj. Vel. kralju in Nj. kr. Vis. knezu-namestniku, ki se glase:

Zastoj v celjski tekstilni industriji

Tudi v celjskih tovarnah je zmanjkalo bombažnega prediva

Celje, 7. avgusta.

Pravkar smo zvedeli, da grozi tekstilni industriji v Celju katastrofa. Svetovni dogodki so že lanske leto usodno vplivali na vso našo tekstilno industrijo. Začelo je namreč primanjkuje prediva. Mnoge tovarne so začele počasi odpuščati delavstvo ali reducirati število delovnih dni. Vse to so delate postopoma in previdno, da bi omilile težak učinek v javnosti. Tako je n. pr. tovarna »Metka« (Weinberger) lani imela še 200 delavcev, dočim jih ima sedaj le še 170, ki pa delajo le še 4-5 dni v tednu. Podobno so ravnala tudi ostala podjetja. Zvečini smo pa, da z današnjim dnem odpušča tovarna »Elka« vse svoje delavstvo, to je 119 ljudi, ker je podjetje prediva popolnoma zmanjkalo. Kot je videti, bodo enako storila v najkrajšem času tudi druga podjetja. V tej tekstilni industriji v Celju je zaposlenih okoli 800 ljudi, večinoma žensk iz mesta in okolice, ki so edine hraniteljice svojih družin. S tem bi v Celju število brezposelnih nenadoma naraslo za strahotno visoko številko, ki je v današnjih dneh tem težja, saj delavci s svojo skromno plačo še itak komaj shaja in se počitno preživljajo.

V Celju prevladuje mnenje, da ostajata bombaž in predivo v južnih predelih države. V imenu delavstva in podjetij pozivamo merodajne činitele in naše oblasti, da posredujejo v prid tekstilni industriji v Sloveniji ter izpolnjujejo takojšnjo dobavo surovin. Tako bo najmanj 800 družin rešenih bede in stradanja, slovensko narodno gospodarstvo pa nepopravljive škode.

Tekstilnemu delavstvu grozi beda. V članku pod tem naslovom se je zaradi slabega prenosa vrnila pomota, ker se navaja, da je zastopnik Delavske zbornice izjavil, da so tudi ostale industrije (Kranjska industrijska družba, Trboveljska premožkopna družba itd.) pripravljene prispevati večje zneske za podpiranje brezposelnega delavstva. Na konferenci je bilo govora o potrebi ustanovitve posebnega banovinskega podpornega sklada za podpiranje industrijskega delavstva, ki bi zaradi omejevanja obratovanja industrije ostalo brezposelno. Zastopnik Delavske zbornice je ugotovil, da so posamezne industrije že v celoti večje zneske za ustanovitev podpornih skladov za lastne delavce in je pri tem navajal Kranjsko industrijsko družbo in Trboveljsko premožkopno družbo. Pri tem je omenil, da bi bilo potrebna te posamezne akcije posameznih industrij povezati in ustanoviti enoten sklad, v katerega bi po določenem ključu poleg javnih ustanov prispevala tudi vsa industrija in bi se tako v dobi konjunktura zbirala sredstva, ki bi se uporabljala za izredne podpore delavstvu v primeru daljših ali krajših omejevanj obratovanja.

nih neizgledih in osebne podpore v višini 3181 din, lani pa 27.850 din. Skupaj je leta 1928. izdala organizacija v Ljubljani 3681 din podpore, lani 28.850 din. Bili pa so že dobri časi, ko je bila, kakor n. pr. leta 1932., organizacija v stanu izdati podporo za počitniške kolonije v višini 80 tisoč dinarjev, podporo ob elementarnih neizgledih in osebni podpori pa v višini 171.595 din, tako da je v letu 1932. organizacija izdala podporo za 201.595 din. Ugodna so bila tudi leta 1929., 1930., 1931. in 1938., ko je organizacija izdala podporo za 37.000, 38.864, 59.219 in 174.879 din. Vsega skupaj je organizacija doslej izdala za 609.198 dinarjev podporo (od leta 1928. naprej), od tega 99.364 din za počitniške kolonije ter lepo vsoto 569.774 din ob elementarnih neizgledih ter raznim pomoči potrebnim ljudem.

Vse to gradivo je zbrano v knjižnici spomenice, ki jo bo organizacija izročila Nj. Vis. knežljivi Olgi, visoki predsednici Rdečega križa ob njenem obisku v Ljubljani. Ta spomenica, ki jo je imenitno opremil inž. arh. Vinko Glanz, ima v uvodu posvetilo, v katerem naš banovinski odbor Rdečega križa visoki predsednici celotne organizacije v Jugoslaviji zagotavlja, da bo rade volje zastavil vse sile za izvedbo posebnih nalog, ki jih nam nalaga zemljepisni položaj naše ožje domovine Slovenije.

Njeg. Svetosti papežu Piju XII. v Vatikanskem mestu.

Škof, kapitelj in duhovščina ljubljanske škofije, zbrani na sinodi, se Svetemu očetu zahvaljujejo za apostolski blagoslov, obljubljaajo spoštovanje, pokorščino in ljubezen ter po njegovem namenu molijo za mir in svobodo Cerkve in narodov.

Njegovemu Veličanstvu kralju Petru II. — Bled.

Duhovščina ljubljanske škofije, zbrana na škofijski sinodi, izraža Vašemu Veličanstvu vdanost in zvestobo, prosi Boga, da Vašemu Veličanstvu in vsemu kraljevskemu domu ohrani zdravje, blagoslov in milost.

Škof dr. Gregorij Rožman.

Njegovemu kr. Vis. knezu namestniku Pavlu — Brdo.

Duhovščina ljubljanske škofije, zbrana na škofijski sinodi, v zvesti vdanosti spoštljivo pozdravlja Vaše kraljevsko Visočanstvo in prosi Boga, da pod Vašim modrim vodstvom ohrani državi in njenim narodom mir in svobodo, Vaše Visočanstvo in visoko družino pa napolni z blagoslovom in milostjo.

Škof dr. Gregorij Rožman.

Tihotapec je streljal na carinskega uradnika

Celje, 7. avg. 1940.

Pred celjskim okrožnim sodiščem se je večeraj dopoldne zagovarjal Gobec Franc, 82-letni poljedelec iz Pečice, pristojen v Smarje pri Jelšah. Oblasti ga prav dobro poznajo, saj je imel z njimi že mnogokrat opravka. Sploh je bil znan kot drzen tihotapec prepovedanega sladila — saharina. Meseca maja, bilo je ob 17. je pregovoril nekega Straha Vinka, da mu je pripeljal 21 kg saharina v vrednosti 8.500 din. Za stvar je zvedel neki Dragoslavjevič Nikola, zaupnik finančne kontrole v Zagrebu. Dragoslavjevič je takoj stopil v stik z Gobeom, ki se mu je predstavil za nakupovalca saharina. Domenila sta se točno, kam mu naj pripelje saharin. Med tem časom je Dragoslavjevič obvestil carinike, ki so Gobeja in Straha Vinka presenetili na cesti v Podplatu. Straha so takoj aretirali in mu odvzeli vse prepovedano blago. Gobec je v tem trenutku začel streljati proti carinskim

»Naj vetopil!« mu je takoj odgovoril Slad.

Maksim Towley je bil jezen, to se je takoj videlo na njegovem obrazu. Ko je stopil v sobo, je držal robove na svoji bradi in njegova kravata je bila zasukana, lasje pa razkuštrani. Oči so bile vodene in njegov obotavljajoči korak je kazal, da so njegove misli vse nekam usmerjene.

»Za vrata, gospod! Ali moram trojeti, da me zapirate z ostalimi ljudmi?« je barabam? Med njimi se nahajajo tudi neki moji delavci — in rayno tisti, ki ga ne morem živeti videti. Zakaj ne morem dobiti posebne sobe?«

»Salon...«

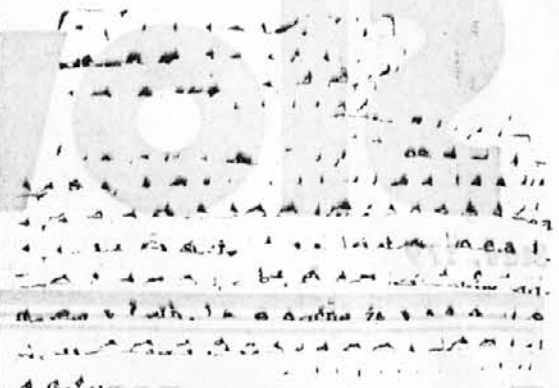
»V salonu je ogenj ugaenil in tam je hladno kakor v ledenici. Ne, jaz zahtevam spalnico. Zbit sem in rad bi se počitno naspal.«

Slad je zamahnil z roko.

»Prav žal mi je, gospod Towley, da vaši želji ne morem ustreči. Spalnica pokojnega Huberta je zasedena, kajti tam leži truplo.« Slad je zapazil, kako je Towleyeva roka z robcem nenadoma začela drhteti. »Staridga sem dal v sobo pokojnega Freda Ruvana. Gospod Bandillo se je prav gotovo umaknil v svojo sobo, ker mora opraviti še razne stvari. Ostale sobe, kjer so postelje, sem moral prepustiti damam.«

Towley je zamrmral nekaj nerazumljivega in šele čez čas ga je Slad začel razumevati.

»To vse je neprijetno, vae,« je mrmljal Towley. »Moram telefonirati domov, da

Na seji CSK je bil izvoljen turnirski odbor, ki naj bi reševal morebitne spore. Izvoljeni so bili: celjski župan dr. Voršič Alojzij, Lečnik Anton, Krolfič Jože, dr. Cerin Josip in Schneider Josip. Vodja turnirja je Fajš Mirko, agilni tajnik CSK. Igralni red bo izzreban 10. avgusta ob 5 popoldne, ob 8 zvečer pa se bo v prostori hotel Evropa pričelo prvo kolo. Da bi bila prireditelj dostopna čim širši krogi, predvsem ljubiteljem šaha z dežele, je bilo sklenjeno, da bodo nedeljske igre že popoldne, namesto zvečer. 26. avgusta bo eno kolo odigrano v Rogaski Slatini, dočim datum za igro v Rimskih toplicah še ni končno določen. Zvedeli smo tudi, da se bodo najbrž udeležili kongresa predsednik JSZ, bivši minister dr. Čirič, tajnik JSZ g. Magdič Mirko in mojster in poročevalec g. Nedeljkovič.

Ljubljana

Temnilo se je, oblačilo, pa spet vedrilo večeraj prav do poznega popoldneva. Tedaj pa se je res napravilo k dežju, vendar pa ni bilo nič hudega. Le ozračje se je nekoliko ohladilo. Zvečer in ponoči je spet rosilo, nebo je ostalo oblačno, tako da zjutraj danes nismo vedeli v gosti megli, ki je ležala nad mestom, pri čem prav za prav smo. No, pa se je le posmehljalo sonce, ko se je megla razkadila. Zdi se, da bo dan prijeten.

Dve nesreči

V ljubljansko bolnišnico je bila sprejeta Izabela Hörtnerjeva iz Ljubljane. Pri padcu se je bila prav hudo potokla po glavi.

Po pomoč se je moral zateči v bolnišnico tudi stavbinski delavec Štábe Karel iz Medvode. Temu se je zgodila nesreča pri delu. Ko je koval krampe, mu je odletel z vsa silo velik kos železa v bok in ga nevarno poškodoval.

Jaklova je večeraj izdihnila

Garderobierka Antonija Jaklova, ki je večeraj ob 10. dopoldne v duševni zmedenosti skočila z drugega nadstropja v Delavskem domu skozi okno na dvorišče, je dobila pri padcu prav hude notranje poškodbe, zlomila pa si je tudi roko in nogo. Dasi so jo reševalci ljubljanske postaje nemudoma odpeljali v bolnišnico, ji zdravniki niso mogli več rešiti življenja ter je ob poltreh popoldne izdihnila.

Iz policijske kronike

Velik vlom v Škofji Loki. V glavno zalogo tobaka in v trgovino Ivana Guzelja v Škofji Loki je bilo pred dnevi ponoči vloženo. Vlomilci so se splazili v trgovino skozi izlozbeno okno, ki go ga s smrekovim drogom odprli. Odnegli so velikansko množino cigaret različnih vrst v vrednosti 5520 din. Iz zaloga so odnesli kar 13.580 komadov cigaret. Iz trgovine pa so neznani vlomilci pobrali 13 naličnih peres v vrednosti 750 dinarjev, kakor tudi za 300 din različne čokolade. Drugo blago so pustili na miru.

Oplenili so manufakturno trgovino v Artičah. Orožniki v Brežicah poročajo o velikem nočnem vladu pri trgovcu Jakobu Drnacu v Artičah pri Brežicah. Neznani vlomilci so skozi okno vdrli v trgovino in jo skoraj popolnoma oplenili. Odnegli so do 500 m različnega blaga, konteinte in svilu v vrednosti 3800 din. Za vlomilce ni nikakega sledu. Izginili so v noč ko kafa. Pri trgovcu je na počitnišni neka ljubljanska učiteljica. Čula je spodaj v trgovini močan ropot. Toda bilo jo je tako strah, da si ni upala klicati in preprosto vlomilcev.

preglednikom, vendar sta se carinika s tem, da sta se vrgla na tla, rešila. Takoj sta začela streljati tudi sama in pregnala tihotapec. Strah je že od vsega početka priznal, kako je prišel do saharina, da mu ga je namreč izročil obdolženi Gobec Franc s prošnjo, naj mu ga pripelje v Podplatu. Pozneje pa je Strah Vinko vse to na pritisk Gobeja preklical in celo izjavil, da Gobeja sploh ne pozna. Posledica tega prekllica je bila, da je bil Strah Vinko, komaj 15 let star, od pristojne finančne oblasti obsojen zaradi tihotapstva na 23.000 din globe, pravi storilec pa oproščen. Gobec je bil v slično afero zapleten že l. 1936, vendar mu sodišče ni moglo dokazati krivde. Strah se je pritožil na Državno svet in na današnji razpravi je sodišče obsojilo Gobeja Franca na leto dni in dva meseca robije.

dam potrebna navodila...«

»Tega na žalost ne boste mogli storiti. Zveza je pretrgana.«

»Kaj pravite?« Tovarnar ga je zmeden pogledal in njegovo jabolko se je nenadoma začelo spuščati in dvigati, kakor pri požiranju. »To pomeni...«

»To pomeni, da smo popolnoma odrežani od zunanje sveta vseh dotlej, dokler se ne vrne glavarznik Calam. Vi boste menda sedaj boljše razumeli tudi moje varnostne ukrepe. Nimam zadosti ljudi, da bi za vsakega gosta v hiši postavil posebnega stražnika. Zaradi tega je potrebno, da pazi vsak na svojo osebo. Spomnite se sami: v tej hiši je človek, ki je izvršil dva hladnokrvna umora. Ta — ali tista, tega ne vem — pripravlja morebiti še tretji umor.«

Vse to je pripovedoval, da bi naredil vtis na starega Towleya. Imel je res uspeh. Starec je stegnil svojo vrat, kakor bi hotel zakikrikati. Njegova usta so se začela odpirati, zapirali in se kremžiti, na obrazu pa je bil videti strah, podobno bolj izrazu norega človeka kakor pa zdravega.

»Pa vendar...« je konec koncev zahropel, ko je prišel nekoliko k sebi. »Vi zahtevate od mene, da ostanem tukaj in da pustim, da me ubijejo.«

Sladu zares ni bilo dosti za smeh, toda Towleyeve poteze na obrazu so bile neverjetno smešne. Clineton se je moral prav tako obrniti, da bi ekril svoj emeh. Strah je naredil Towleya za čisto navadnega »neumnega Avgusta.«

ZGREŠENI STREL

Celo sobarica ter Alice Ruvan sta bili bolj poslušni kaor poprej. Sobarica je bila posebno ubogljiva, ker jo je bil Paol zasul v Banconovi sobi. Ker pa so bile na dnevnem redu važnejše stvari, so to zadetvino odložili za pozneje.

Zdravnik Souray je takoj pregledal kuharico in ugotovil, da se ji ni nič nevarnega zgodilo, samo hudo se je bila prestrašila. Zaradi njegove odsotnosti Slad ni mogel ugotoviti točnega časa, kdaj je nastopila smrt pri Staridgu. Od trenutka, ko je preltnil svojo šahovsko partijo s tatarim Towleyem in po prirodu Vere Towley in nihče več videl Staridga. Vera je delala svojem očetu družbo, dokler ni Sally s svojim vrličem pravila pokonec vse hiše. Sladinec je bila v sobi za služkinco, vsi sorodniki Ruvani pa so drseli v sobi, kamor sta prišla po končanem razgovoru s Sladom tudi Jim in Janetia. Bandillo pa je bil ta trenutek v knjižnici.

Ko je Calam stopil iz hiše, se Slad niti za korak ni premaknil naprej pri polaganju drugega zločina. Nihče ni — po izpovedih vseh navzočih — vetopil v jedilnico razen Sally.

Bilo je štirinajstega januarja ob enih ponoči. Gostje in služkince so bili utrujeni

od dolgega čakanja in od strahu, ki se je bil vseh polastil. Zalestna smrt odvetnika je ustvarila novo ozaenje v gradlci. Ponovno so se pojavljala sumničenja vseh na vsakega, le po prihodu policajev so se spet polegla. Vsi so s prezirno gledali ostale in njihovo nezaujanje, sumničenje in strah bi kmalu porušili tudi vse krvine in prijateljske vezi.

Motilec je bil v hiši. Hladnokrvni motilec brez vsake vesti. Zastrupil je ne samo eno časo whiskeyja, temveč vsa steklenica. Slad je to posebej poudaril rekoči, da bi lahko ista tozoda zadelo ne samo Staridga, temveč vse goste v hiši.

S tem je zaključil svoj kratki govor, katerega je držal vsem navzočim prej, preden jih je prepustil njihovim dvomom, bojaznim in sumničenjem. Ukazal je, naj Peel in kuharica za vse štiri ženske pripravita postelje. Kar se tiče gospodov, pa je ukazal, naj ostanejo doli v istem nadstropju pri njem, da bi mu za primer potrebe mogli priokličiti v pomoč, če bi se kaj pripetilo. Razen tega jim je priporočil, naj drug na drugega pazijo, ker so pač vsi skupaj eumiljivi.

Po tem zasliševanju je odšel Slad skupaj s Clinetonom ponovno v delovno sobo

mrtvega gospodarja. Nekaj časa je nemirno gledal skozi okno. Zunaj je še vedno padal dež in debele kaplje so enolično udarjale v okna. Pred glavnim vhomom je videl visoko postavlo policajja, ki je stražil ob vhomu. Njegova mokra suknja se je bleščala od luči, ki je padala skozi okno, obraz pa je imel ekril pod čelado, katero je potegnili na oči.

»Se vedno pada dež,« je zamrmral Slad. »Neumno bi bilo, če bi skušal v takem vremenu pobegniti.«

Clineton je stal pri pisalni mizi in čakal, da ga bo njegov šef nagovoril.

»Ti, ta nas je halagala,« je po kratkem molku

Od tu in tam

Za september napoveduje »Hrvatski dnevnik« važne gospodarske prenosne v naši državi. List piše o bližajoči se obilnici spoznanja med Srbi in Hrvati in poudarja, da bo drugo leto spoznanja poteklo v znamenju živahnega gospodarskega življenja v državi. O važnih ukrepih, ki jih misli vlada izdati in katere so ministri že večkrat napovedali, se posvetujejo ministri sedaj na Bledu. Obenem govori list o bojazni delničarjev Narodne banke in srbskih bankirjev, ki se boje, da bi po državljenju Narodne banke privedlo pri nas do inflacije. »Hrvatski dnevnik« trdi, da je ta strah nepotreben, saj je finančni minister dr. Juraj Sutej že večkrat odločno zanikal, da vlada sploh ne misli na inflacijo.

Minjarji, peki in kmetijske zadruge v Srbiji in Vojvodini se vedno niso zadovoljni s cenami, katere je vlada določila žitu in moki. Minjarji pravijo, da jim je obilnost dovolila tako majhen dobiček, da se jim delo skoraj ne izplača. Kmetijske zadruge menijo, da je kmet udarjen z novimi cenami, ker so mu omejili zaslužek, po drugi strani pa niso bile maksimirane cene drugim življenjskim potrebščinam, ki se neprestano dražijo in jih mora kmet drago plačevati. Belgrajski peki pa trdijo, da imajo zgrubo pri kruhu in da bodo stopili v stavko, če obilnost ne bo ustregla njihovim zahtevam, da se sme kruh podražiti.

Neke vrste prisilno upravo je določil minister za gozdove in rudnike za vsa rudniška in topilniška podjetja, katerih delovanje je v javnem interesu. Posebno gre za taka podjetja, katerih neprekinjeno obratovanje je nujno potrebno in bi sleherni prekinjenje stvari le škodovalo. Vsako prekinitev dela bo dovolil edino le minister za gozdove in rudnike. Minister more podjetju postaviti tudi prisilnega upravnika, če bi to zahteval lastnik ali pa solastnik podjetja, ki ima najmanj 50% deleže. Upravnik ima nalogo skrbeti za nemoteno obratovanje podjetja. Plačuje ga podjetje. Vsa važnejša dejanja upravnikov morajo dobiti najprej dovoljenje od ministra, zlasti pa tedaj, kadar gre za zadolžitev podjetja. Ista uredba velja tudi za področje hrvaške banovine, le s to razliko, da ima ban hrvaški iste pravice, kakor jih ima drugod minister za gozdove in rudnike.

Povprečno po 21.000 ton bombažnega prediva je dobivala naša država letno iz tujine. Lani je uvoz sicer padel na nekaj manj kakor 12.000 ton, toda vzrok so bile velike motnje, ki jih je bila zakrivila vojna. Letos se je naša tekstilna industrija tudi morala boriti s pomanjkanjem bombaža, toda zdaj se, da se bo naši državi posrečilo dobiti zunanjo količino bombaža, da bodo domača podjetja v glavnem pokrila svoje potrebe. Tako je bilo v sporazumu s Turčijo sklenjeno, da nam bo Turčija takoj dobavila 3000 ton bombaža, nekoliko kasneje pa še 6000 ton. Prav tako bo tudi Sovjetska Rusija dobavila velike količine, kakor se zdi, tudi kmalu. Nekaj bombaža bomo dobili dalje iz Grčije in Slovaške. Verjetno pa je, da ga bomo dobili tudi iz Italije, čeprav so se prva pogajanja na Bledu razbila zaradi previsokih cen, katere so Italijani zahtevali za bombažno predivo.

1. septembra stopijo v veljavo določila, da morajo vsa podjetja z motornim pogonom, katere uporabljajo tekoče gorivo, preduriti svoje stroje tako, da bodo lahko domača pogonska sredstva nadomestila bencin in nafto. Propaganda domačih pogonskih sredstev ima v prvi vrsti namen narediti našo državo kar se da neodvisno od uvoza tekočega goriva iz tujine, kajti blago je prvič drago in ga je treba plačevati z devizami, po drugi strani pa ga je tudi težko dobiti. Obenem pa poudarjajo, da bi vsa motorna vozila prihranila mnogo denarja, če bi se preuredila za pogon z domačimi pogonskimi sredstvi. Tako pravijo strokovnjaki, da bi avtobus, ki prevozi dnevno 100 kilometrov, prihranil na gorivu letno okrog 60.000 dinarjev.

Banska oblast hrvaške banovine je določila manjše merke za tekstilno delavstvo na svojem področju. Tako znaša najmanjša možna meza v tekstilnih tovarnah v Zagrebu, Karlovcu, Osijeku, Varaždinu in Dugi Resi 4 dinarje, v ostalih krajih pa po 3,50 dinarja. V te merke pa ni všeta morebitna draginska doklada, katero so si delavci pridobili s kolektivno pogodbo. Če pa katero od podjetij že sedaj izplačuje višje merke, pa ne sme začeti plačevati nižjih. Za mladoletne delavce iz pod 18 let smejo tovarnarji plačevati za 10% nižje merke, toda le 5% delavstva sme biti deležnih tako nizkih merke. Če bi se pa katero od podjetij tako nizko ogrozilo zaradi teh novih merke, pa mora zahtevati paritetno komisijo, ki bo pregledala delovanje tovarne in bo na podlagi utemeljenih razlogov določila nižjo merko, ki pa ne sme biti nižja kakor 3 dinarje.

Huda nesreča se je dogodila slovenskemu upokojujencu Gregorju Jagru, ki je stalno živel v Dalmaciji. Mož se je z jadrnico podal od Brača mimo Omisa v Split, da bi dvignil svojo pokojnino. Z njim se je peljala tudi žena Mileta. Ker pa je bilo morje zaradi burje nemirno, se je 200 metrov od Omiske Rogoznice jadrnica prevrnila. Jagra sta se obupno borila z valovi. Kmetje so jima sicer prišli s čolni na pomoč, toda Jager je prejel obnemogel preden so ga mogli še živga pogniti v čoln. Pač pa so njegovo ženo rešili še živo, nato pa so potegnili iz vode tudi nesrečnikovo truplo.

Veliko hrvaško kulturno prireditve organizirajo v Sarajevu. To bo tako imenovana »Hrvatska smotra Herceg Bosne«, na kateri bodo sodelovali vsi hrvaški pevski zbori, kar jih je v Bosni in Hercegovini. Poročila v časopisju napovedujejo, da bo nastopilo 35 pevskih zborov, zraven njih pa bodo nastopili tudi ljudski guslarji in pisniki. Vso prireditve bodo dali posneti tudi na zvočni film. Truplo mladega slovenskega duhovnika Mirka Lovka, ki je bil utonil v morju blizu Paga, so pred dvema dnevnoma potegnili iz morja. Lovko se je bil z dvema ribičema vozil z jadrnico po morju. Močan veter pa je jadrnico prevrnil in vsi trije so utonili, čeprav so bili vsi dobri plavalci. Več dni so ljudje iskali trupla ponesrečenca, vendar so predvečernjim našli samo Lovkovo truplo, dočim ostalih dveh niso mogli najti.

Senator Samostojne demokratske stranke dr. Milan Kostić je umrl večerj v bolnišnici v Pakracu, ker ga je zadela kap. Dr. Kostić je bil že od svoje mladosti navdušen pristaša srbsko-hrvaške vzajemnosti in se je za to načelo boril vse svoje življenje. Pred šestdesetimi leti je bil poslanec Samostojne demokratske stranke, pozneje pa v ostri opoziciji proti diktatorskemu režimu. Znan je bil kot branilec dr. Mačka in ostalih pred sodiščem za zaščito države.

Premijera ljubazenske romancel Roman žene, ki je v svojem osemnajstem letu poklonila srečnemu mlademu študentu, od katerega je je usoda ločila, po desetih letih je pa spreviedla, da pripada le samo njemu. Gl. vl.: Joan Bennett, Henry Fonda, Alan Malschall in drugi!

Liubezen ne zarjavi!

Blagajna je odprta od 15. ure dalje!

KINO UNION tel. 22-21. Ob 16., 19., 21. uri

Gostinski obrati po oceni davkarije

Gostilničarji in kavarnarji ocenjeni na 5 milijonov dohodkov - Nad 200 branjevcev z dohodki 863.000 din

Ljubljana, 7. avgusta.

Nadaljujmo razmotrivanje o Ljubljani in davnih zavezanih, kakor jih jemlje davčna oblast pod mikroskop, da jim pretrese vse njihove dohodke in jih na podlagi uradnih spisov, katastrov in zaupnih opazovanj naposled oceni tako, kakor smatra, da je pravilno nastavila njihove čiste letne dohodke. Med ljubljanskimi davkoplačevalci sedaj vlada veliko zanimanje za posamezne seznane, v katere je davkarja vpisala dohodke za določitev neposrednih davkov. Seznani so sestavljeni po raznih kategorijah pridobitnikov in gospodarskih dejavnosti, trgovcev, obrtnikov, bankirjev in finančnikov.

Tam na magistratu so sedaj, kakor smo že kratko omenili, razgrnjeni novi seznani, ki nam kažejo gospodarsko in finančno stran mnogih kategorij ljubljanskega davkoplačevalca.

Zanimivi so ljubljanski gostilničarji! Mnogi so taksirani na davnne uprave z velikanskimi letnimi dohodki, drugi z minimalnimi. So res lokali, v katere je nič in dan velikanski naval, v katerih sede pivec in pevec v gostem dimu in žulijo počasi različno vinsko kapljico. So pa lokali, ki le živatarijo in imajo skromne dobičke. V Ljubljani je bila neka odlična restavracija ocenjena na 93.000 din letnega dohodka, nasprotno je bila neka gostilna na periferiji ocenjena na 700 din letnega dohodka. Davčni seznam navaja pri gostilnah 349 davnih zavezancev s celokupnim letnim čistim dohodkom 4.680.300 din. Treba je omeniti, da se v tem seznamu nahajajo tudi osebe, ki imajo poleg gostilne še trgovine, trafike in druge obrti. Taki gostilničarji so v tem seznamu navedeni po dvakrat in še večkrat. Najprej je davnna oblast cenila njih dohodek iz gostilniške obrti, posebej pa nato dohodek iz trgovine odnosno trafike in druge obrti. Ako take gostilničarje odštejemo, dobimo, da je v Ljubljani prav za prav 306 gostilniških obratov, tako restavracij, gostilne, točilnice in malih krcem. Lepe dohodke imajo gostilničarji, pa še vedno tarnajo, da morajo živeti od izgube, kakor mesarji.

Drugi seznam navaja 14 kavarnarjev, ki so imeli 476.700 din letnega čistega dohodka. Dve kavarniški podjetji sta bili od davnne uprave taksirani po 120.000 in 100.000 din letnega dohodka, najmanj pa neka kavarna na 6000 din.

Gostilničarji in kavarnarji so bili torej ce-

lotno taksirani na 5.137.720 din letnega čistega dohodka!

Kaj delikatesne trgovine? Po seznamu davnne uprave je v Ljubljani 12 delikatesnih trgovin. Pred davnim odborom pridejo na matezalnico 10. avgusta. Gostilničarji se bodo pred tem odborom cvrli 14. in 16. avgusta. Isti dan tudi kavarnarji. Po mnenju davnne uprave imajo delikatesne trgovine do 141.700 din letnega dohodka, ki je podvržen odmeri neposrednih davkov. Najvišja ocena znaša 22.000, najnižja 4500 din.

Kaj branjevci? To je posebna vrsta pridobitnikov Branjevke so najboljše poznavalke našega drobnega domačega gospodarstva. Vedo za vse intimnosti in vedo tudi za vse spekulacije, ki kaj neso in tudi take, ki prinašajo izgubo. Davčni seznam pravi, da šteje Ljubljana na vseh področjih, na trgih in po raznih ulicah do 205 branjevcev in branjevke. Seznam pravi dalje, da so ti ljudje — pošteti davkoplačevalci in državljani — imeli lani do 863.650 din letnega čistega dohodka, nekateri več, drugi manj. Najvišji letni dohodek je bil samo pri dveh branjevcih ocenjen na 24.000, pri tretjem na 18.000 din, najnižji pa na 1400 din. Težko je živeti s takim malim dohodkom?

Starinarji so znameniti možje. Verzirani so v svojih poslih in težko jih kdo prevari. Med starinarji je več vrst specialistov. Nekateri so veščaki v knjigah, poznajo dobro domačo in svetovno literaturo, drugi so dobri v konfekciji, tretji v umetnosti itd. Davčna uprava pravi, da so imeli ti ljudje lani do 113.000 din čistega dohodka. Največ 20.000, najmanj 4200 din.

Koliko je v Ljubljani trafik? Seznam pravi, da celotno 99. Davčna oblast je posebno točno izračunala pri trafikantih njihove stalne letne dohodke. Ti davkoplačevalci resnično ne morejo prikriti niti parel! Vsi trafikanti so bili od davnne oblasti taksirani na 313.000 din letnega dohodka. Najvišji dohodek 32.000, najnižji 200 din.

Ko takole reporter pregleduje davnne seznane o cenitvi dohodkov, mu pride marsikatera misel v glavo. Dosadnji seznani, kolikor jih je pregledal reporter, kažejo v vseh kategorijah do 2125 davkoplačevalcev odnosno davnih zavezancev. In na koliko je ta armada ocenjena glede njihovih dohodkov? Davčna oblast pravi, da so vsi ti ljudje imeli lani 25.053.930 din čistega letnega dohodka.

Jug je premagal Ilirijo z 1 točko razlike

Za snočnji dvoboj na ilirijanskem kopališču med našim in dubrovničkim Jugom je vladalo med našim športnim občinstvom neverjetno zanimanje. Menda še nikdar, odkar stoji ilirijansko kopališče, ni bilo toliko občinstva. Niti povečane tribune na obeh straneh kopališča niso mogle sprejeti vseh gledalcev. Iznajdljivi gledalci so si poiskali prostore, kjer bi se najbolje videlo, na vseh mogočih mestih. Tako so med drugim tudi zasedli streho na kopališču. Gledalcev niti opomin speakerja pred pričetkom tekme »da je stati na strehi smrtno nevarno« niti grožnja s čim hujšim ni mogla spraviti s strehe. Ljudje so pač hoteli videti, kako bo izpadel ta nad vse zanimivi dvoboj med Ilirijo in Jugom.

Sreča topot Iliriji ni bila naklonjena oziroma dubrovniški Jug je imel snoč bolj razpoložene tekmovalce kakor Ilirija. Zmagali so gostje z eno točko razlike zaradi boljše zasedbe po moških tekmovalcih. Pravilneje bi se reklo zaradi znamenitega Branka Žižeka. Moštvo Juga bi bilo namreč brez Žižka kaj povprečno moštvo, ki bi ga Ilirija brez težave lahko premagala. Branko Žižek pa je nad vse uporaben plavalec, ki ni dober morda le na 400 m, ampak, ki v sili pomaga Jugu tudi kadar nima dovolj dobrih plavalcev na 100 m prosto. Potek dvoboja je bil ves čas nadvse dramatičen; borbe v posameznih disciplinah so bile nadvse lepe, napeta in zanimiva. Ljudje so dvoboju prisostvovali tudi precej aktivno in so vsak uspeh domačih viharno pozdravili.

Hladno presenečenje za vse občinstvo je bila takoj prva točka — prosto plavanje na 400 m; Žižek je bil tod nesporni zmagovalac, malokdo pa je pričakoval, da bo tudi drugi Jugas pred ilirijanskima tekmovalcema. Toda mladi Miloslav iz Dubrovnika je bil boljši in je zaslužen premagal 1. Scarpo in Mihaleka. Prednost petih točk, ki so jo v tej disciplini dobili Jugaši, je bila že določila tudi končni izid dvoboja.

Dve ilirijanski zmagi na 100 m prosto žensko sta stahnje točk izravnavali na 8:8. Finčeva Draguša, ki sicer snoč ni bila razpoložena, je zmagala zahtesljivo, dasi je obupno slabo startala in je Keržanova pri obratu na 50 m še vodila pred njo.

Pri naslednji točki 100 m hrbtno sta se srečala stari internacionalci Luka Ciganović in pa mladi Ciril Pelhan. S svojo prepričljivo zmago nad znamenitim rekorderjem je Pelhan žel vihar navduševal. Za Ciganovića sicer pravilo, da je brez treninga, ker je bil pri vojakih, toda mislimo, da bo moral Ciganović še nekajkrat klokniti pred Pelhanom. Pelhan ima v svoji mladosti pred Ciganovičem veliko prednost.

Točka 200 m prsno za ženske se je končala tako kakor je bilo pričakovati. Zmagala je res odlična Poznjakova, ki je premagala Martinovo. Martinova je splošna začela z ostrim tempom; vedela je, da bi pomenila njena zmaga tudi zmago v končnem izidu. Kljub vsej borbenosti pa ni mogla držati svojega tempa do kraja. Škoda! Toda Poznjakova je v resnici odlična.

Drugo krasno pesenečenje je pripravil občinstvu mladi Pelhan na 100 m prosto. Prepričljivo je premagal Dubrovčana Stakulo, ki ima letos že odlične rezultate. Nad tem Pelhanovim uspehom smo upravičeno lahko veseli. Pelhan bo kmalu lahko uspešno nadomestil še danes nenadomestljivega dr. Vilfana.

Na 100 m hrbtno je nerazpoložena Finčeva izgubila proti prav dobri Bartulovićevi. Vprašanje pa je ali se bo Bartulovićevi ta uspeh tudi v drugo posrečil.

Na 200 m prsno je Tone Cerar nepremagljiv. Njegov sinočnji čas je najboljši doseženi čas letos v Jugoslaviji. Čas je odlično. Prepričani pa smo, da bo letos plaval še pod 2:50. Po tej točki je Jug vodil z 1 točko pred Ilirijo.

Obe štafeti, ki sta bili na sporedu, razmerja v točkah nista mogli spremeniti. Pri ženski štafeti je zanesljivo ali brez Finčeve zmagala Ilirija,

pri moški štafeti pa zmaga Juga niti trenutek ni bilo vprašanje.

Tehnični rezultati dvoboja so bili naslednji: 400 m prosto gospodje: 1. Žižek (Jug) 5:19, 2. Miloslav (Jug) 5:25, 3. Starpa (Ilirija) 5:27, 4. Mihalek (Ilirija) 5:29, 3.

Točke: Jug 8, Ilirija 3. 100 m prosto, dame: Draguša Fine (Ilirija) 1:17, 2. Keržah (Il.) 1:20, 3. Petrovič (Jug) 1:24, 4. Jazbec (Jug) 1:25, 8.

Točke: Jug 11, Ilirija 11. 100 m hrbtno, gospodje: 1. Pelhan (Il.) 1:15, 2. Ciganović (Jug) 1:16, 3. Marčić (Jug) 1:17, 4. Pestevšek (Il.) 1:18, 8.

Točke: Jug 16, Ilirija 17. 200 m prsno, dame: 1. Poznik (Jug) 3:25, 2. Martin (Il.) 3:40, 3. Saša Fine (Il.) 3:44, 4. Matijević (Jug) 4:20, 5.

Točke: Jug 22, Ilirija 22. Naslednja točka je dvoboj med drugo garnituro Ilirije in Gradjanskim iz Karlova. 400 m prosto gospodje, 100 m prosto dame, 100 m hrbtno gospodje, 200 m prsno dame ter 100 m prosto moški in 100 m hrbtno moški: glej na 2. strani!

Točke: Gradjanski 15, Ilirija 18. 100 m prosto gospodje: Jug: Ilirija (Ilga): 1. Žižek (Jug) 1:02, 2. Pelhan (Il.) 1:03, 3. Stakula (Jug) 1:04, 4. Skarpa (Il.) 1:06, 8.

Točke: Jug 29, Ilirija 26. 100 m hrbtno dame (Ilga) Jug: Ilirija: 1. Bartulović (Jug) 1:30, 2. D. Finc (Il.) 1:31, 3. Bradač (Il.) 1:40, 4. Ciganović (Jug) 1:45, 7.

Točke: Jug 33, Ilirija 31. 200 m prsno gospodje (Ilga) Jug: Ilirija: 1. Cerar (Il.) 2:50, 2. Barlieri (Jug) 3:01, 3. Heržog (Il.) 3:03, 4. Brinčič (Jug) 3:14, 8.

Točke: Jug 39, Ilirija 38. 4 krat 100 m prsno dame (Ilga) Jug: Ilirija: 1. Ilirija (S. Finc, Bradač, Martin, Karžan) 5:42, 2. Jug (Petrovič, Bartulica, Bartulović, Jazbec) 6:05, 2.

Točke: Jug 45, Ilirija 48. 4 krat 200 m prosto gospodje (Ilga) Jug: Ilirija: 1. Jug (Miloslav, Ciganović, Ivo Stakula, Žižek) 9:54, 2. Ilirija (Pestevšek, Cerar, Mihalek, Pelhan) 10:05, 1.

Končni rezultat: Jug (Dubrovnik): Ilirija (Ljubljana) 53:54. Waterpolo Jug: Ilirija 8:2 (4:1).

Ilirija II.: Gradjanski (Karlovac) 26:18. 100 m prosto: 1. Tomić (Gradjanski) 1:07, 2. Loeser (Ilirija) 1:07, 4. Hudnik (Ilirija) 1:08, 9. 4. Sreča (Gradjanski) 1:10, 8.

100 m hrbtno moški: 1. Grašek (Il.) 1:24, 2. Zlatarič (Gr.) 1:30, 3. Novak (Il.) 1:30, 8. 4. Gradjanski 1:35, 0.

400 m prsno Gradjanski: Ilirija II (dvoboj): 1. Tori (Il.) 1:28, 4. Djelčić (Gr.) 1:32, 4. 3. Benić (Gr.) 1:52, 6. 4. Brozović (Il.) 1:54, 1.

400 m prosto Gradjanski: Ilirija II. (dvoboj): 1. Močan (Il.) 5:51, 0. 2. Banda (Il.) 6:05, 0. 3. Oplenica (Gr.) 7:19, 7. 4. Čindić (Gr.) 7:29, 0.

SK Planina (Ljubljana): SK Celje. Prilagodijo nedeljo bo na celjski Glaziji juniorski dvoboj med najboljšimi atleti ljubljanske Planine in domačega Celja. Oboji atleti so na zadnjih nastopih pokazali odlične rezultate ter bodo v nedeljo odločali, kateri so boljši. Tekmovanje, ki se bo pričelo ob 9 dopoldne, bo obsegalo naslednje discipline: 100 m, 200 m, 1000 m, 4x100 m, skok v daljino in višino ter meti krogla, diska in kupa. Že danes opozarjamo na to zanimivo atletsko prireditev vse prijatelje atletskega sporta v Celju.

Vremensko poročilo »Slov. doma«

Kraj	Barometrsko stanje	Temperatura v °C		Relativna vlažnost v %	Oblačnost 0-10	Veter (směr, jakost)	Padavine	
		naš. večja	naš. manjša				m/m	vrsta
Ljubljana	759.9	23.0	16.2	89	10	W ₁	0.4	dež
Maribor	759.7	22.0	15.0	80	10	0	5.0	dež
Zagreb	758.0	25.0	11.0	80	6	NE ₁	3.0	dež
Belgrad	753.4	22.0	11.0	80	10	E ₂	1.0	dež
Sarajevo	760.0	22.0	10.0	70	10	0	4.0	dež
Vis	758.0	22.0	16.0	70	5	WNW ₁	—	—
Split	758.9	27.0	17.0	60	5	0	—	—
Kumbar	757.3	25.0	17.0	70	13	E ₂	—	—
Rab	758.6	24.0	17.0	80	6	0	—	—
Dubrovniki	757.1	24.0	17.0	70	10	SSE ₂	—	—

Vremenska napoved: Pretežno oblačno, rahle krajevne padavine.

Koledar

Danes, sredo, 7. avgusta: Kajetan, Donat

Četrtič, 8. avgusta: Miro, Cirjak.

Obvestila

Nožna služba imajo lekarno: dr. Kmet, Tyrševa cesta 41; mr. Trnkoczy ded., Mestni trg 4 in mr. Ustar, Selenburgova ulica 7.

Sal. prosveta Kodoljevo priredi v nedeljo, 11. t. m. skupni izlet oziroma romanje na Brezje in Ljubno. Odhod z vlakom ob 5.40. Zbirališče pred glavim kolodvorom. Nedeljska karta stane 19 din.

Bolniška blagajna mestnih namestencev ljubljanskih je ustanovila v počastitev spomina svojega dolgoletnega neumornega načelnika in tovarisa mestnega svetnika dr. Fuxa Rika »Sklad dr. Fuxa Rika«, z namenom, da se bodo iz tega sklada podporali najbolj potrebni bolni in revni člani »Bolniške blagajne mestnih namestencev ljubljanskih«. Sklad bo upravljalo načelstvo bolniške blagajne. Prispevke v sklad naj se blagovoli naslovijo na Mestno hranilnico ljubljansko v »Fuxov ekld«. »

230.000 din je poneverila

Maribor, 6. avg.

V Mariboru se sedaj dosti govorijo o velikih poneverbah pri neki mariborski veletrgovini. Gre za tvrdko Pinter & Lenard, ki je ugotovila poneverbe v višini 230.000 din. Izvršila jih je bivša uradnica te tvrdke Marija Zabkar, ki je pred nekaj meseci odšla v drugo službo, v kateri je imela sedaj 3500 dinarjev mesečne plače. Šele po skrbnem pregledu knjig so prišli na sled primanjkljaju. Tvrdka je svojo bivšo uradnico opomnila, naj prizna poneverbe, ter se zaveže, da bo škodo na kak način poravnala. Dala ji je sedemdesetni rok, na katerega pa uradnica ni reagirala, naker je sledila prijava. Uradnica je priznala znesek 200.000 din, ostanka pa ne. Tudi ne pove, kam je denar dajala. Polica, ki je zadevo preiskovala, jo je izročila sodišču.

Dravogradski most je gorel

Maribor, 6. avg.

V Dravogradu je bil skoraj zgorel lesen most, ki veže čez Dravo Dravograd z njegovim predmestjem — Mežbo. Okrog 11 dopoldne so bili ljudje od osebnega vlaka iz Meže po mostu v Dravograd. Med njimi je neki kadilec vrgel cigaretni oporek na most. Oporek pa ni padel skozi špranje med mostnicami v reko, temveč na mostni tram pod mostnicami, ki je bil že precej prepereel. Trhlina na tramu se je od oporka vnela ter začela tleti. Kmalu se je dvignil izpod mostu dim ter je naznanjal, da je ogenj že precej močno zajel tram. K sreči so ljudje še pravočasno opazili dim ter se zavredli nevarnosti, ki preti mostu. Lesni trgovec Pernet je poslal svojega uslužbenca s kango vode, ki je ogenj pogasil. Če bi se bil tram vnel ponoči, bi bil gotovo zgorel most ter bi ostal Dravograd odrezan od svojega kolodvorja in od zveze s svetom.

Mesec julij je bil letos nenavadno deževen

Maribor, 6. avgusta.

Vremenska postaja na Težnem pri Mariboru je izdala pregled vremena v mesecu juliju. Iz tega pregleda je razvidno, da tako deževnega, oblačnega in mrzlega julija v Mariboru še ne pomnimo.

Letošnji julij je bil mnogo hladnejši in deževnejši od lanskega. Najbolj toplo je bilo dne 26. julija, ko je pokazal termometer 29,2 C, najbolj hladen pa je bil zadnji dan v mesecu, ko je bilo komaj 7,6 C. Toplotno kolebanje je izredno visoko ter znaša 21,6 stopinj C. Povprečna julijska toplota je znašala 18,9, povprečna maksimalna 24,1, povprečna najnižja pa 12,6 stopinj C. Lani pa je bila v istem mesecu povprečna najvišja toplota za 6,4, najnižja pa za 2 stopinji višja od letošnje.

Letošnji julij je bil zelo »mokera«. Višina padavin je znašala v 18 dnevih 147,7 mm, medtem ko je bilo lani ves julij le 52,7 mm dežja. Na posamezen deževni dan je prišlo letos povprečno 8,2, na vsak mesečni dan pa 4,8 mm padavin. Najvišji zračni tlak je znašal v juliju 743, najnižje pa je padel barometer na 727,5, tako da je bil povprečni zračni pritisk komaj 736,5 mm, kar je globoko pod normalo. Tako nizki zračni tlak je bil eden glavnih vzrokov slabega in nestanovitnega julijskega vremena.

Tudi med sodnimi počitnicami so razprave

Maribor, 6. avg.

Sodne počitnice so sedaj dosegle svoj višek ter večina sodnikov uživa sedaj svoj dopust. Drugi pa morajo zato malo potegniti, da se lahko razprave v njihnih primerih vršijo. Na zatožni klopi pa prihajajo sedaj samo osumljenici, ki so zaprti v preiskovalnem zaporu. Predvsem so to takšni, katere je njihov predlogi jezik spravil v navzkrižje z zakonom o zaščiti države. Danes dopoldne so bile kar tri takšne razprave. 35 letni Ernest Bajč, italijanski

Težave z žetvijo imajo letos tudi v Rusiji

Do 25. julija so našli 11 milijonov stotov žita manj, kot pa lani — do istega dne

Letošnje žudne vremenske razmere, ki so menda zmešale »strence« tudi najboljšim vremenskimi prerokom, se niso uveljavile samo pri nas, pač pa menda po vsem svetu. Da so povzročile najraznovrstnejšo škodo po poljih in tudi drugod, ni treba še posebej poudarjati, saj vsak lahko ve, kakšne posledice se pojavijo ne samo na kmetih, pač pa tudi drugod, če zaradi neprestanega dežja kmet niti na polje ne more, kaj šele, da bi mu zemlja kaj prida rodila. Tako prihajajo iz vseh krajev poročila, ki govorijo o zakasnitvi letošnje žetve, ker je neprestano deževalo. Nekaterim pa je to večno deževje menda prišlo kar nekam prav, ker so v njem našli lep izgovor, zakaj so na svojih žitnih poljanah tako malo pridelali. Zanimalo vas bo, kaj je v tem oziru z nekdanjo evropsko žitnico — Rusijo. O žetvi v teh krajih poroča agencija Havas naslednje:

Letošnja žetev se je v Sovjetski Rusiji začela z 10—15 dnevno poznitvijo. Deževno vreme je oviralo dozorevanje posevkov, kar dokazuje dejstvo, da je bilo do 25. julija požetega še samo 17,7 odstotkov žitnih polj. Strokovnjaki

pravijo, da je bilo do tega dne naštetega 11 milijonov stotov žita manj, kakor pa do istega dne lanskega leta. Žeti so začeli, kakor po navadi vsako leto, najprej v Ukrajini, nato pa vedno bolj proti severu in vzhodu in nazadnje v Sibiriji. Žetev v Sovjetski Rusiji torej traja nenavadno dolgo, to pa zaradi velikih razlik v podnebju in posameznih pokrajinah.

Značilno pa je, da moskovski časopisi, kakor na primer »Izvestija« ali »Pravda«, očitajo krivdo za slab pridelek tudi posameznim kolhozom. Tamkajšnji listi posvečajo temu vprašanju več pozornosti, kakor pa sedanjim svetovnim dogodkom. Posebno hudo so se moskovski časopisi spravili s svojimi očitki nad posamezne postaje poljedelskih strojev, ki istočasno žanjejo in mlatijo žito, češ da so s svojim zanikrnim delom povzročile, da je bilo letos žito tako pozno spravljeno in tudi, da ga je bilo manj kakor druga leta.

Koliko so ti očitki upravičeni in koliko ne, tega ne moremo zdaj ugotavljati, gotovo pa je, da letos pri žetvi v Rusiji nekaj ni bilo v redu.

Obiranje in sušenje

Na Petrovo pričo s prvim obiranjem nekoliko porumenela listja. Obirajo navadno pred sončnim vzhodom po starem običaju. Poznejša obiranja sledijo po potrebi. Konec avgusta je glavno, zadnje. Tedaj je po tobačnih nasadih ob deroci Neretvi izredno živahno. Listje se sortira po zgoraj navedenih vrstah. Natakajo ga na vrvice in ga razobesijo na zračnem, suhem prostoru, da se primerno posuši. Organi monopolne uprave potem prestejejo liste pri vsakem kmetovalcu ter se na ta način prepričajo, če je pridelal toliko, kot se je obvezal.

Od tobaka, določenega za seme, cvetje obere konec julija.

Ko je pregled povsod končan, tobak pod nadzorstvom spravijo po posameznih vrstah in dolžni listja navadno v zaboje po 50 kilogramov. Odpeljejo ga nato na monopolne postaje, kjer ga stehajo. Tam tudi določijo ceno, ki ga plačajo v gotovini. Odbijejo pa neposredni davek za dotično leto. Ako je dobra letina, tehtajo liste od tisoč stebelk okrog 50 kg. Manjši kmetje posade navadno okrog 25 do 30 tisoč biljk ter pridelajo do 15 stotov tobaka. Ker pa so cene tobaka vsako leto dobre, pride vsak pridelovalec tobaka gotovo na svoj račun in se prihodnje leto spet zadovoljen vrača na svoje delo, ki ga je opravljal že njegov oče in tudi že ded.

Tobak jih »drži pokoncu«

Razumljivo je, da pridelovanje tobaka za ljudi v kraških hercegovinskih krajih dosti pomeni. Razen paprike, ki jo sade v bližini vode in vinogradov — kar pa ne gra tako velike gospodarske vloge, je tobak sila, ki takorekoč drži pokoncu sicer pasivne kraje. Kmetje, ki umno gospodarijo, so premožni in ne poznajo gospodarske stiske, ker jim pač radi njihovega zanesljivega vsakoletnega zaslužka pri tobaku ni mogla do živga. Ljudje so tu trdno prepričani, da jih tega stalnega in dostikrat tudi večjega zaslužka tudi v bodoče ne bo mogla vzeti nobena stvar na svetu. In če bi ga res, si lahko mislimo, v kako težkih razmerah bi se nenadno znašli naši Hercegovci ob Neretvi.

F. Č.

Najhitreje govore Francozi

Po statistiki nekoga norveškega psihologa govore Francozi najhitreje. Nemec izgovori v minuti okrog 250 zlogov, Francoz pa v istem času približno 100 zlogov več. Anglež spravi na minuto samo 230 zlogov iz sebe. Rusi so še počasnejši, ker izgovore povprečno kvečjemu 200 zlogov. Takoj za Francozi so na vrsti Japonci, ki se ponašajo s 310 zlogi v šestdesetih sekundah. Kar se tiče jezikov primitivnih ljudstev, pravi Norvežan, da jih belokožci deloma bolje in hitreje govore kakor ta ljudstva sama.

Vesoljni potop — 2687 l. pr. Kr.

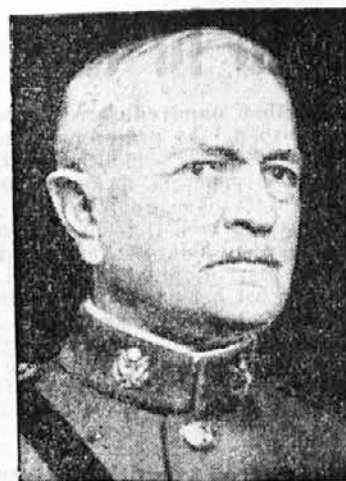
Sloviti italijanski učenjak, profesor Rafael Bandini je na podlagi znanih raziskovanj baje določil čas vesoljnega potopa. Odkril je štiri majhne planete v območju asteroidov, in pravi, da je privlačna sila mnogih majhnih nebesnih teles v tem območju vplivala na geološki razvoj zemlje. Iz študija o spremembah planetarnih gibanj je baje dožgal, da je bil vesoljni potop leta 2687 pred Kristusom.

Če si kdo masira grlo kar z zobno krtačko ...

V neki danski bolnišnici se je pojavil mož, ki je prošil, da bi mu odstranili zobno krtačko, ki jo je bil požel. Ko si je zjutraj snažil zobe, je pripovedoval, mu je šinilo v glavo, da bi si vnetje v grlu odpravil z masazo z zobno krtačko. Res si je začel grlo krtačiti, toda nenadno so mu požirne mišice krtačko zagrabile in preden se je zavedel, mu je izginila v požiralnik. Röntgenski posnetek je potrdil njegove navedbe. Krtačko so mu lahko odstranili samo z operacijo.

Vdove in vdovci v Londonu

Po neki statistiki, seveda še izpred sedanjega vojne dobe, je bilo v Londonu 230.000 vdov in samo 70.000 vdovcev. Ker se je mnogo vdov iz ostalih angleških mest preselilo v London, ker se jim je zdelo, da se bodo tam lažje zopet omožile, je ta visoka številka povsem razumljiva.

General Pershing, ki je za časa svetovne vojneoveljeval ameriškim četam na evropskem zahodnem bojišču in ki zdaj spet priporoča, naj Združene države čim izdatneje podpro Veliko Britanijo v njenem boju z Nemčijo. Podpro pa naj jo ne s svojim ekspedicijskim zborom, ki bi ga poslale v Evropo, pač pa le z vsem potrebnim vojnim materijalom. V svojem zadnjem govoru se je general Pershing posebno zavzemal za to, da bi Amerika odstopila Angliji med drugim tudi 50 starih rušilcev.

Drobiž

Kakor zatrjuje agencija Stefani, je sedaj v obratu že devet izvirov petroleja, ki so jih odkrili na raznih krajih v Laciji. Istočasno nadaljujejo geologi svoje delo, ki iščejo petroleje v drugih krajih imenovanega pasu. Dosedaj so že našli številne sledove petroleja v Laciji. Petrolej so do železniške postaje spravili s pomočjo velikih cev.

Petit Parisien poroča, da se je s 1. avgustom spet začel promet na cesti čez prelaz Malega Sv. Bernarda. List pripominja, da bo v kratkem vzpostavljen tudi železniški promet skozi prodor Mont Cenis.

Z odlokom estonske vlade je bil uveden na vsem estonskem področju moskovski čas. Po moskovskem času so v Estoniji naravnali ure 5. avgusta ob 23. uri in so jih postenili za eno uro naprej, torej na polnoč.

Radio

Program radio Ljubljana

Sreda, 7. avgusta: 7. Jutranji pozdrav — 7.05 Napovedi, poročila — 7.15 Pisan venček veselih zvokov (plošče) do 7.45 — 12. Orkestralni repoduciran koncert (plošče) — 12.30 Poročila, objave — 13. Napovedi — 13.02 Same okrogole, same veselo (plošče) — 14. Poročila — 13.30 Mladinska ura: Slov. literarni zemljevid VIII. (g. prof. Fr. Vodnik) — 13.45 Praznice iz opere »Pri naši kočici« (plošče) — 19. Napovedi — 19.20 Nac. ura: Civilna mobilizacija vasi (g. Stamenkovič) — 19.40 Objave — 20.10 Tunis (g. Viktor Pirnat) — 20.30 Samospevi. Poje gđ. Ksenija Kušej, pri klavirju g. prof. Lipovšek — 21.15 Citraški trio »Vesna« — 22. Napovedi, poročila — 22.15 Koncert za klavirnet solo, g. Urbanec, pri klavirju g. Lipovšek. Konec ob 23.

Drugi programi

Sreda, 7. avgusta: Belgrad: 20. Donizettijeva opera »Don Pasquale«. — Zagreb: 20.15 Griegove skladbe. — Bratislava: 20.30 Ork. konc. — Praga: 20.40 Ork. konc. — Sofija: 20. Donizettijeva opera »Don Pasquale«. — Beč: 20.45 Ork. konc. — Budimpešta: 20.10 Ork. konc. — Stockholm-Hörby: 20.30 Ork. konc. — Rim-Florence: 20.30 Simf. konc. — Sottens: 20. Vok. konc. Belgrajska kratkovalovna postaja: YUA, YUB (49.18 m) 19.40 Poročila v slovenščini — YUF, YUG (19.69 m) 1.55 Oddaja za Južno Ameriko — 3.00 Oddaja za Sev. Ameriko.

Zahtevajte povsod naš list!

Razdejan tovorni vlak, ki so ga zadele sovražne bombe in ga vžgale.

Na tobačnih poljanah ob Neretvi

Čeprav je pridelovanje »sladke travice« pod strogim nadzorstvom monopolne uprave, daje vendar dos ti dober zaslužek Hercegovcem

Naši ljudje precej dobro poznajo Hercegovino. Je to po večini pusta dežela, kjer ponekod ne raste drugega kot bodičasto brinje po golem skalovju. Le tu in tam najdeš kosček zemlje, na katerem je zagozdeli Hercegovci posejal žito ali posadil krompir.

Ob reki Neretvi pa ni tako. Že kmalu potem, ko je »sladka travica« zašla po bogve kakšnih potih v Evropo, so ga zasadili tudi Hercegovci, oziroma najprej le poskušali, kako bi šlo z njegovim pridelovanjem, ker se je izkazalo, da je zemlja prav tako kot podnebje ugodna za pridelovanje, so »sladko travico« pričeli gojiti najprej v manjši meri, nato pa je tobak postal v teh krajih vodilna rastlina, okrog katere se vrtil domala vse gospodarsko udejstvovanje. Tako je bilo že davno, že pred letom 1800.

Kako pridelujejo tobak

Tedaj, ko tobak najlepše raste, organi monopolne uprave pregledajo tobačne njive. Kjer nalete na najlepši tobak, ga določijo za seme in ga pred drugo setvijo razdele tako imenovanim »vaškim starešim«. Ti ga potem razdele kmetom v določenih količinah.

Skoro vsak kmet prideluje tobak, če ima le kaj zemlje, ki je za to ugodna. Ob dobri letini že najmanjši kmet pridelja okrog 300 kg tobaka, a veliki kmetji, ki so največkrat pravi tobačni mogotci, pa ga pridelajo do 250 kilogramov, kar predstavlja vsakakor veliko premoženje. Predno se tobak poseje, se vsak pridelovalec pogodi z monopolno upravo za

gotovo število biljk, ki jih bo pridelal. Proti tej obveznosti vaški poglavar razdeli seme, ki ga najprej posejejo na gnoj, kjer vzkali in vzraščajo pod visoko. Na Jurjevo ga zasade. Lepo zorano zemljo prerahljajo in zravnajo kot na vrtni gredi. Nato vzamejo grablje s tremi klini, ki so od 50 do 55 cm drug od drugega in zarišejo črte po dolžini in širini. Tako dobe kvadrate, v katerih vogale posade potem najlepše tobačne sadike. Biti morajo namreč v enaki razdalji med seboj, da imajo vse enako sonca in zraka. Rasti začne konec februarja ali v začetku marca.

Tobak goje na bolj peščenih zemljah. Sicer bi lepše uspeval tudi na vlažnejši, vendar pa je peščena zemlja dosti prikladnejša in rodi boljše tobak.

Ko tobačne rastline potem nekoliko bolj zrastejo in se že pokažejo lističi, začne posvečati tem nasadom veliko pozornost. Vsak kmet skrbno neguje to svoj zaklad, posebno pa gledajo na to organi monopolne uprave. Čim ugotovijo število razvitih lističev, postavijo napise, z imenom lastnika zemljišča, s kolikor se da točnim številom zasajenih biljk in lističev na vsaki biljki.

Po enem mesecu nasade prvič okopljejo, nato pa še večkrat. Sploh ne sme biti pod sadikami nobene trave, ki bi jih ovirala v rasti. Listi čvrsto in bujno rastejo. Je jih pet vrst od spodaj navzgor in sicer: podbr (dolžina okrog 15 cm), nadpodbr (22 cm), sredina (50 cm), podvršnik (20 cm), vršnik (12 cm). Ta okrogla številka dolžine listja je odvisna od letine.

sherja, dopisnika »Daily Maila«, sva bila midva s Packardom edina angleška oziroma ameriška dopisnika, ki sta bila v obleganem Oviedu, ki je tri mesece pozneje bil zopet pod budim ognjem.

Pri riških Kabilih.

Meseca novembra 1925 je Abd-el-Krim, poglavar riških Kabilov, uničil špansko vojsko v Maroku in zavzel sveto mesto Tauen. Gnal je demobilizirane Špance proti severu, po poti proti Gibraltarju. Vozil sem se proti Madridu z namenom, da bi skušal dobiti dovoljenje za razgovor s kraljem Alfonzom in da bi šel na špansko fronto.

Tam sem se spoznal z Alexandrom Mooreom, s spretnim zastopnikom »vitezov« diplomacije. To je bila najzanimivejša osebnost med ameriškimimi poslanci od Georga Harveya dalje. Doma je bil iz Pittsburga in je bil lastnik nekega lista. V mednarodni diplomaciji ni imel nobenihkušenj. Misli je, da mora biti poslanik neke vrste trgovec za svojo državo. Rekel mi je: »Jaz sem neke vrste potnik za Združene države. Potrkam na vrata, povem jim kakšno spolsko zgodbo, poprosim jih za cigaro, potem jim pa prodam svojo robo.« Kakor je rekel, je uspel, in njegove burke so nadomestile izurjenega poklicnega diplomata. Toda v Španiji so se te šale izkazale zelo uspešno. Ob njih sta se zabavala kralj Alfonz in general Primo de Rivera, ki so me rekli »mišica«, njegovo pravo ime pa je bilo Miguel. Potem, ko se je z njim privikrat srečal in je sklenil z njim ugodno trgovsko pogodbo ter je dosegel, da je Amerika dobila v Španiji nad telefonom monopol, je Moore »svoje« blago dobro prodal.

Moore se je oblačil tako, da je vzbujal pozornost in je nosil mehak klobuk, ki si ga je potegnil čez oči. Iz ust mu je vedno molela kvišku goreša cigara. Nekoč je prišel v Pariz, me poklical in rekel:

»Ne znam niti besedice francoski. Če imate čas, pomagajte mi nakupiti nekaj stvari.«

Sel sem v hotel »Ritz«.

»Za kraljico moram kupiti nekaj soli za kopanje in parfuma. To vam povem med štirimi oči in ne smete o tem seveda nič

pisati. Ne morem pa stvari poslati naravnost na dvor in jih kar brez skrbi pustiti na ameriškem poslanstvu v Madridu.«

Odsla sva v ulico Ruen de la Paix, kjer je v neki trgovini izdal za sol za kopanje in parfume tristo petdeset dolarjev. Kolikor se spominjam, je veljala steklenica parfuma sedemdeset dolarjev.

Moore mi je pripovedoval, da je on pripravil kralja Alfonza do tega, da je naložil denar v Združenih državah in da mu je poskrbel za dobrega borznega špekulanta. Kralj je naložil denar na ameriško jeklo. Pri nekem obisku je Moore odkril to dobro kraljevo stran, da če se je avtomobil pokvaril, so takoj dali drug avtomobil, namesto da bi poskrbeli za nadomestne dele.

Kar mi je Moore potem pripovedoval ni nobenega dvoma, da je kralj Alfonz sam na skrivaj pomagal Primu de Riveri do državnega udara, da bi se izognil možnosti neuprijetne preiskave v parlamentu zaradi vojaškega poraza pri Annualu v Maroku. Kralj Alfonz je Primo de Rivero najprej posvaril, da če se državni udar ponesreči, da ga bo pustil, da bo padel. Moral da bo nositi posledice, kakor je to vedno bilo, lahko pa da računa na njegovo naklonjenost. Primo de Rivera je za to zagrabil, kralj pa se je odpeljal na sever, kjer je čakal na nadaljnje dogodke. Ko se je udar posrečil, je kralj prihitel nazaj in podpiral diktaturo Primo de Rivero.

Poslanik je napravil, kar je mogel, da bi mi omogočil pogovor s kraljem Alfonzom. Poslal je osebnemu kraljevemu tajniku toplo priporočilo in mi posodil svoj avtomobil znanke »Rolls Royce«. Dal mi je na razpolago tudi uniformiranega lakajja in šoferja ter znamenje ameriškega konzulata.

Ko smo se vozili proti dvoru, so stražniki ustavili pred nami ves promet in straža pred kraljevo palačo nas je pozdravila kakor poslanika. Toda vse ni nič pomagalo, z razgovorom ni bilo nič.

Pač pa se mi je posrečilo, če smem to imenovati razgovor, pri admiralu Magazu. To je bil droben, aristokratsko vzgojen gentleman, ki je nadomestoval Primo de Rivero, ko je bil ta na maroški fronti. Vse, kar sem od Magaza zvedel, je bilo to, da se je v »po načrtu« razvijalo. Toda najbrž je s tem načrtom mislil na Abd-el-Krima. Sklenil sem oditi v Maroko, da bi bil sam priča umiku španske vojske.

88

Takoj smo se odpeljali in se podali na pot, ki je bila podobna poti skozi šibe. Luti smo ugasnili, kaditi ni smel nihče. Ulegli smo se po dolgem na tla, obrnjeni z glavami proč od strani, od koder smo slišali, da bodo letelo kroglo. Kakšni dve miljii zunaj mesta se je začelo. S strmino, ki je bila od ceste komaj sto metrov daleč, so začeli padati streli. Pri prvih streljih je naš voznik zmanjšal brzino. Vsi smo mislili, da je ranjen, in vsak se je drl: »Naprej, naprej!« Pognal je avtomobil, ki je v temi skakal kakor nor hitreje, mi pa smo zlekujni ležali s pridržano sapo na poskakujočem se dnu.

Vedel sem, da je zelo malo verjetno, da bi nas v temi zadeli. Edini cilj je bil rohnček motor. Razum mi je prišepetoval, da je moje telo, ki je drgetalo na dnu avtomobila, zelo majhna tarča. Toda moje kosti so trdovratno vztrajale na tem, da se bojijo. Opazil sem, da se od razburjenja tresem.

Streljali so tri do štiri minute in računal sem, da je padlo kakšnih 400 strelcov. Preden smo se pripeljali v Escamplero, smo prestali še en tak ogenj. Največje posledice v tem mestu je še vedno gorelo. Zažgali so ga pri nekem napadu prejšnje popoldne.

Pozno ponoči smo se pripeljali v Salas. Pošteno smo se najedli, ušli nekaj ur spanja in se ob petih zjutraj odpravili na dolgo vožnjo v Burgos, od koder smo poslali svoja poročila. Razen Paula Bew-